

Против подсъдимия К. Н. К. е подадена тѣжба от Б. Н. Т., в която се съдържат обстоятелства на извършено престѣпление от частен характер и същия е предаден на съд за извършено престѣпление по чл.130 ал.1 от НК.

В с.з. частният тѣжител поддърѣжа тѣжбата чрез процесуален представител.

На осн. чл.84 и сл. НПК предявява граждански иск против подсъдимия за сумата от 10 000 лева, представляващи нанесените му неимуществени вреди в резултат на деянието, ведно със законната лихва от деня на увреждането до окончателно изплащане на сумата.

Гражданският иск е приет от съда за съвместно разглеждане в наказателния процес и пострадалият е конституиран като граждански ищец.

Пред съда подс. К. сочи, че в този ден синът му играел на паркинга, където били паркирани две коли- неговата и на ч. тѣжител Т.. В един момент детето се прибрало ревейки и казало, че не му дават да играе. При това подс. К. го попитал дали е ударил колата на ч.т. Т. и детето отговорило отрицателно. Тогава подс. К. отишъл и почукал на прозореца , където се намирали ч.т. Т. жена му, тѣщата и баща му. Подс. К. попитал какво му пречи детето ,при което ч.т. Т. отговорил, че ще му удари колата. При това подс. К. казал, когато му удари колата, тогава да говори. Ч.т. Т. излязъл, псувайки ги. Ч.т. Т. ударил подс. К.. Зад гърба на ч.т. Т. вървяла Я. /св. Т.а/ и го спирала. Дръпнала го точно зад гърба на подс. К., като на около метър – метър и половина имало градинка , оформена с борд от керемиди около 10-15 см. Ч.т. Т. паднал върху керемидите, станал с помощта на жена си и отново паднал. Бил доста пиан. С това всичко приключило и се прибрали. Ч.т. Т. излязъл с колата на жена си и се прибрал към 10.00-10.30 часа , като имал само лепенка на главата. На следващия ден работел из двора, вечерта посрещали гости и всичко било наред. По отношение на медицинските, подс. К. сочи, че на 28-ми има само оток на главата, на 29-ти д-р Г.не е забелязал , че има разбита уста и счупен зѣб. На 29-ти няма нищо, а на 2-ри вече има. Излиза, че го е бил и на първи и на втори.

В последната си дума сочи, че ако е бит по този начин, по който сочи адвоката, ч.т. Т. не може с две счупени ребра и с толкова травми по тялото да ходи на работа след 7-8 дни. Демиров и Г.работят на едно и също място и Демиров е началник на Г. Това нещо е направено за пари, за да изкара някой лев. Зѣбите му избити и той след 7-8 дни е на работа. Жена му също каза първо, че не е ходил на работа две седмици и половина, а после каза, че на 7-ми е бил на работа. Моли за оправдателна присъда.

В пледоарията си по съществото на делото процесуалния представител на частния тѣжител счита, че по делото безспорно е установено виновното поведение на подсъдимия. След анализ на събраните в хода на производството доказателства моли съда да постанови осъдителна присъда, както и да уважи гражданския иск в пълен размер.

По съществото на делото защитника на подсъдимия сочи, че конфликт е имало, но от събраните доказателства по делото не става ясно кога са нанесени телесните увреждания. Св. Н. не е възприел наранявания по ч.т. Т.. Ч.т. Т. е бил алкохолно повлиян този ден и може да е паднал още 2-3-5 пъти в рамките на този и следващия ден. Счита още, че липсва умисъл за нанасяне на телесните повреди. Ако е имало нанесени телесни повреди, полицейският служител щеше да сподели, щеше да вземе отношение, да състави предупредителни протоколи и т.н. Не става ясно какво съприкосновение е имало , дали ч.т. Т. повлиян от алкохола не е паднал на земята върху градинка, върху парапет, върху каквото и да било, какво е било състоянието му на следващия ден и на по- следващия ден, когато отива при полицейските служители. Присъединените материали от преписката служат единствено за сверка.

Счита, че единствения възможен извод е за оправдателен диспозитив.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Частният тъжител Т. и подс. К. били съседи в гр. Варна, ул. „****“ №51, като обитавали двуфамилна къща с общ двор. Отношенията помежду им били влошени поради възникнал имотен спор.

Част от общия двор се ползвала за паркинг.

На 28.04.2019г. около 19-19,30 часа детето на подс. К. си играело на двора около паркираните там автомобили, единият от които този на ч.т. Т., като карало велосипед.

Ч.т. Т. направил забележка на детето и му казал да не играе там, за да не одраска колите, при което детето се прибрало.

След известно време, докато ч.т. Т. се намирал в дома си със св. Т.а и други лица, подс. К. почукал на прозореца на дома на ч.т. Т. и му казал: „Бисере, излез веднага!“.

При това ч.т. Т. излязъл от дома си, а след него тръгнала св. Т.а.

Докато св. Т.а излезе, подс. К. вече бил съборил на земята ч.т. Т. и го ритал. Св. Т.а възприела голямо количество кръв, което течало от главата на ч.т. Т., като много се изплашила.

Ч.т. Т. станал от земята, а св. Т.а застанала между него и подс. К. и му казала „К., не го удряй“, но подс. К. продължил през нея да удря, рита и блъска в намиращата се в непосредствена близост мрежа ч.т. Т.. Крещял „Ще те убия бе мършо! Удари ли колата Нищо те е направило!“

После дошла съпругата на подс. К. и те се прибрали.

Св. Т.а била много изплашена и не знаела, че трябва да извика полиция и линейка. Решила да заведе ч.т. Т. в спешен кабинет.

Двамата посетили Окръжна болница късно вечерта.

На следващия ден сутринта, около 10,00 часа посетили катедра по Съдебна медицина и ч.т. Т. бил освидетелстван, като му било издадено МУ №44/2019г.

Тъй като били почивни дни, на 02.05.2019г. била извършена ретгенография и на същата дата бил извършен контролен преглед и издадено МУ №44/2019г. относно допълнително установени увреждания.

След случилото се ч.т. Т. имал болки, пил обезболяващи, като една седмица не бил на работа.

Свидетел на състоянието на ч.т. Т. станал св. Т. П., на когото св. Т.а позвънила, докато с ч.т. Т. се намирали в Окръжна болница и му казала, че са набили ч.т. Т.. Св. П. отишъл на място и възприел състоянието на ч.т. Т., като видял, че бил надут, устната му била цепната, свивал се. Ч.т. Т. му споделил какво се е случило. Св. Т. П. възприел още, че ч.т. Т. не бил на работа една седмица след случая.

Няколко дни след случилото се св. Н.- полицейски инспектор в V РУ ОДМВР – Варна, се намирал на КПП в кв. „Виница“ и изпълнявал служебните си задължения. До него спрял автомобил, управляван от ч.т. Т., като ч.т. Т. съобщил на св. Н., че преди няколко дни негов съсед му е нанесъл побой. Св. Н. разяснил на ч.т. Т. какъв е редът, за да потърси правата си, а впоследствие получил за обработка преписката по жалба на ч.т. Т..

Към момента, в който ч.т. Т. спрял до св. Н. и провели разговор, св. Н. не възприел по видимите открити части на ч.т. Т. наранявания. Ако е имало някакви сериозни наранявания е щял да ги забележи.

Видно от заключението на съдебно - медицинската експертиза, на 28.04.2019г. ч. тъжител Т. е получил счупване на 9 и 10-то ребра с незначително разместване, контузия на гръдния кош, кръвонасядане и травматичен оток в лявата гръдна половина, кръвонасядане в областта на лявото рамо, контузия и кръвонасядане в областта на пояса, травматичен оток и ожулване по окосмената част на главата, кръвонасядане по кожа и лигавица на долната устна, счупване на изкуствена корона на втори долен десен зъб. Обусловили са временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Травматични увреждания от този вид отзвучават обичайно в рамките на 2-3 седмици. Описаните травматични увреждания отговарят добре да са получени по начина, посочен от пострадалия.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства: показанията на разпитаните в с.з. свидетели Т.а, Т. П. и Н., приетите от съда писмени доказателства – медицинска документация – медицинско удостоверение на тъжителя Т.; заключението на съдебно - медицинската експертиза, д.пр. номер 198/19г. на V РУ ОДМВР Варна, свидетелство за съдимост и др.

Показанията на св. Т.а, която е единствен очевидец на случилото се, се кредитират от съда като обективно отразяващи действията на подс. К. по нанасяне на ударите на ч. тъжител Т. и причиняване на леката телесна повреда.

Показанията на свидетелката кореспондират и с показанията на св. Т. П., която е възприел състоянието на ч.т. Т. след инцидента, при посещението му в болничното заведение, с медицинската документация, както и със заключението на съдебно - медицинската експертиза, установяваща, че на 28.04.2019г. ч. тъжител Т. е получил счупване на 9 и 10-то ребра с незначително разместване, контузия на гръдния кош, кръвонасядане и травматичен оток в лявата гръдна половина, кръвонасядане в областта на лявото рамо, контузия и кръвонасядане в областта на пояса, травматичен оток и ожулване по окосмената част на главата, кръвонасядане по кожа и лигавица на долната устна, счупване на изкуствена корона на втори долен десен зъб.

Съдът намира, че от приложените по делото доказателства, установяващи фактическата обстановка, може да се сформира извод, че подс. К. е причинил на ч.тъжител Т. телесните повреди.

Обясненията на подс. К., който отрича да е нанасял увреждания на ч.т Т. остават изолирани от доказателствата по делото.

В опит да подкрепи версията на подс. К. депозира показания св. Д..

Същата сочи, че ч.т. Т. е удрял подс. К. с юмрук по лицето. Св. Т.а се намирала зад гърба на ч.т. Т. , като подс. К. и ч.т. Т. се намирали един срещу друг. В един момент св. Т.а дръпнала назад ч.т. Т., за да спре да удря , може би и ч.т. Т. паднал, защото бил много пиян. Ч.т. паднал назад по гръб, с главата назад на нещо като градинка, на която има твърда повърхност. Съпругата му била зад него , но не я завлякъл като пада. Св. Д. не е видяла как е реагирал подс. К., когато ч.т. Т. го ударил, не е възприела наранявания по ч.т. Т., а само кръв по устата на подс. К..

Съдът не кредитира показанията на тази свидетелка , като на първо място същите противоречат на обясненията на подс. К. по отношение на механизма на причиняване на телесните увреждания. Така, св. Д. сочи, че ч.т. Т. е паднал еднократно назад по гръб, с главата назад на нещо като градинка, на която има твърда повърхност, докато подс. К. сочи, че тъжителя е паднал веднъж върху керемидите в градинката, после станал с помощта на жена си и отново паднал.

Показанията на св. Д. и обясненията на подс. К. противоречат и на обективизираното в лист за преглед на пациент от МБАЛ „Св. Анна“ , който установява, че на 28.04.2019г. , в 21,10 часа , ч.т. Т. е посетил болничното заведение и е била констатирана раната на главата му.

Логично, предвид часът на първоначалното посещение на болничното заведение, на следващия ден ч.т. Т. е бил прегледан от лекар в отделение „Съдебна медицина“ и са били констатирани ожулвания и травматичен оток в тилна област по окосмената част на главата, кръвонасядане в областта на лявото рамо, кръвонасядане и травматичен оток в лява гръдна половина, контузия на гръдния кош.

Отново логично, предвид почивните дни, на 02.05.2019г., на ч.т. Т. е била извършена рентгенография, след което , на същата дата е било изготвено ново СМУ, видно от което са били установени допълнително кръвонасядания по кожата и лигавицата на долната устна,

счупване на короната на втори долен десен зъб, счупване на 9 и 10 леви ребра по предна мишична линия, кръвонасядане в областта на кръстеца, контузия в областта на кръстеца. Травматичните увреждания биха могли да бъдат получени на 28.04.2019г. и по начина, описан в предварителните данни от проведения клиничен преглед на 29.04.2019г.

Допълнителното установяване на кръвонасядания и счупване на ребра е напълно логично и обяснимо от обстоятелството, че кръвонасяданията са обективно проявими във времето и не е задължително да са видими веднага след нанасянето на удари. Установяването на счупване на ребра пък предполага нарочно рентгенографично изследване, което е било направено в деня на повторното освидетелстване.

Показанията на подс. К. и св. Д. противоречат и на заключението на съдебно-медицинската експертиза, видно от което на 28.04.2019г. ч. тжжител Т. е получил счупване на 9 и 10-то ребра с незначително разместване, контузия на гръдния кош, кръвонасядане и травматичен оток в лявата гръдна половина, кръвонасядане в областта на лявото рамо, контузия и кръвонасядане в областта на пояса, травматичен оток и ожулване по окосмената част на главата, кръвонасядане по кожа и лигавица на долната устна, счупване на изкуствена корона на втори долен десен зъб.

При разпита на вещото лице в съдебно заседание, същото е категорично, че телесните увреждания на ч.т. Т. не могат да бъдат получени при падане, тъй като се касае за различни анатомични области. Има увреждания, които са в различни анатомични области, като при тях има подлежащи, които не са засегнати. При падане няма как да си удари горната устна и да си счупи зъбите, без да има травма в областта на носа.

Така, въз основа на констатираното по отношение на показанията на св. Д. и обясненията на подс. К., съдът намери, че се касае за защитна версия, която остава изолирана от останалия доказателствен материал.

Пред съда депозира показания св. П. П., чиито показания не са от характер да доведат до изясняване на фактичката обстановка по делото, тъй като този свидетел не е очевиден на случилото се и депозира пред съда единствено опосредените обяснения на св. Д. за случилото се – че имало инцидент, другия комшия бил пиан и паднал и след това е станало.

Съдът прецени доводите на защитата на подсъдимия, като счете същите за неоснователни, предвид на следното:

По съществото на делото защитника на подсъдимия сочи, че конфликт е имало, но от събраните доказателства по делото не става ясно кога са нанесени телесните увреждания. Св. Н. не е възприел наранявания по ч.т. Т. Ч.т. Т. е бил алкохолно повлиян този ден и може да е паднал още 2-3-5 пъти в рамките на този и следващия ден. Счита още, че липсва умисъл за нанасяне на телесните повреди. Ако е имало нанесени телесни повреди, полицейският служител щеше да сподели, щеше да вземе отношение, да състави предупредителни протоколи и т.н. Не става ясно какво съприкосновение е имало, дали ч.т. Т. повлиян от алкохола не е паднал на земята върху градинка, върху парапет, върху каквото и да било, какво е било състоянието му на следващия ден и на по- следващия ден, когато отива при полицейските служители. Присъединените материали от преписката служат единствено за сверка.

Съдът не споделя доводът за неустановеност на момента на нанасяне на телесните повреди, като както вече посочи по- горе, установяването на същите е процес, който е продължил във времето логично.

При посещението на болничното заведение на 28.04.2019г. е бил посетен спешен кабинет, при което е била отразена раната на главата, за която именно е била потърсена спешната помощ. В изготвения за посещението документ нямат място констатации от кръга на тези от съдебната медицина, поради което и такива правилно не са били отразени. Констатациите от 28.04.2019г. са направени в 21,10 часа, поради което и логично е предвид часът на първоначалното посещение на болничното заведение, на следващия ден ч.т. Т. да е бил прегледан от лекар в отделение „Съдебна медицина“. Отново логично е,

предвид почивните дни, едва на 02.05.2019г., на ч.т. Т. да е била извършена рентгенография, след което, на същата дата да бъде изготвено ново СМУ, с което да се установят допълнителни увреждания. Допълнителното установяване на кръвонасядания и счупване на ребра е напълно логично и обяснимо от обстоятелството, че кръвонасяданията са обективно проявими във времето и не е задължително да са видими веднага след нанасянето на удари. Установяването на счупване на ребра пък предполага нарочно рентгенографично изследване, което е било направено в деня на повторното освидетелстване.

Факт по делото е и заключението по назначената съдебно-медицинска експертиза, многократно цитирано по-горе. Пред съда вещото лице е категорично, че телесните увреждания на ч.т. Т. не могат да бъдат получени при падане, като защитава обективно и ясно това свое заключение: има увреждания, които са в различни анатомични области, като при тях има подлежащи, които не са засегнати. При падане няма как да си удари горната устна и да си счупи зъбите, без да има травма в областта на носа.

Съдът намира, че деянието е извършено от подс. К. умишлено, като на това сочат установените по делото факти: подс. К. е нанесъл многократни удари на пострадалия, като е обективирал намеренията си и вербално, заявявайки „Ще те убия бе, мършо!“.

Съдът не кредитира многократно заявяването, че в деня на увреждането ч.т. Т. е бил пиан, тъй като в тази насока липсват доказателства.

По отношение на соченото, че св. Н. не е възприел наранявания по ч.т. Т. и ако е имало нанесени телесни повреди, полицейският служител щеше да сподели, щеше да вземе отношение, да състави предупредителни протоколи и т.н., съдът счита за нужно да отбележи следното:

Сам в показанията си св. Н. сочи, че при разговора с ч.т. Т. се намирал на КПП в кв. „Виница“ и изпълнявал служебните си задължения. Ч.т. Т. му съобщил, че преди няколко дни негов съсед му е нанесъл побой, при което св. Н. разяснил на ч.т. Т. какъв е редът, за да потърси правата си, а впоследствие получил и за обработка преписката по жалба на ч.т. Т.. Към момента, в който ч.т. Т. спрял до св. Н. и провели разговор, св. Н. не възприел по видимите открити части на ч.т. Т. наранявания. Ако е имало някакви сериозни наранявания е щял да ги забележи.

В показанията си св. Н. изяснява, че не е възприел състоянието на ч.т. Т. непосредствено след инцидента, а няколко дни след случилото се, т.е. във време, в което вече нараняванията на ч.т. Т. са били обект на съответна обработка и лечение, както и вече са били констатирани посредством медицинска документация. Доколкото от показанията на св. Т.а и св. Т. П. се установява, че ч.т. Т. е започнал работа около седмица след случилото се, то логично следва, че същия, управлявайки таксиметровия автомобил, е отишъл при св. Н. най-малко седмица след инцидента, когато телесните увреждания са били в период на отшумяване.

В насока да подкрепи този извод е и датата на подадената до РП – Варна жалба, в съответствие с указанията на св. Н.- 13.05.2019 г.

Напълно логично е, че към момента, в който ч.т. Т. е споделил на св. Н. за случилото се, последният не е могъл да вземе отношение посредством предупредителни протоколи и други, тъй като по това време св. Н. е изпълнявал служебни задължения на КПП, а и не е съществувала преписка, която да му е разпределена по надлежния ред и по която да извършва действия от кръга на визираните от защитата. /Такива действия са били извършени от св. Н. след като преписката му е била разпределена/.

По отношение на материалите, съдържащи се в преписка №198/19г. по описа на V РУ ОДМВР Врана, следва да се отбележи, че извън свидетелските показания и заключения по експертизи, медицинските документи, приложени по нея, представляват годни писмени доказателства по настоящото дело.

Съдът не сподели и соченото от страна на подс. К., по отношение на медицинските, че на 28-ми има само оток на главата, на 29-ти д-р Г.не е забелязал, че има разбита уста и

счупен зъб. На 29-ти няма нищо, а на 2-ри вече има. Излиза, че го е бил и на първи и на втори. Ч.т. Т. не може с две счупени ребра и с толкова травми по тялото да ходи на работа след 7-8 дни. Демиров и Г.работят на едно и също място и Демиров е началник на Г. Това нещо е направено за пари, за да изкара някой лев. Зъбите му избити и той след 7-8 дни е на работа. Жена му също каза първо, че не е ходил на работа две седмици и половина, а после каза, че на 7-ми е бил на работа.

По така посоченото на първо място следва да се отбележи, че констатирането на телесните увреждания във времето е напълно логично и тъй като вече съдът изложи мотиви защо счита, че това е така, не е нужно да ги преповтаря.

Дали с две счупени ребра без значително разместване и със счупена изкуствена корона на десен долен зъб може да се ходи на работа седмица след нараняването е въпрос, на който следва да се отговори положително, като се отчете факта, че разстройствата на здравето от този вид отзвучават в рамките на 2-3 седмици, т.е. при налична компенсация на нараняванията в рамките на около седмица /и при липсата на възможност за ползване на болничен/, напълно е възможно ч.т. Т. да извършва дейност като шофьор, при която не се изискват активни действия в областта на гръдния кош.

Соченото по отношение на служебното положение на вещите лица и наведения факт, че се касае за нещо, направено за пари е категорично недоказано, тъй като съставената медицинска документация и заключението по СМЕ са обективни и пълни и не възниква каквото и да било съмнение по отношение на отразеното в тях.

С оглед на така установеното съдът прие от правна страна, че подсъдимия К. Н. К. е осъществил от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл.130 ал.1 от НК тъй като на 28.04.2019г. в гр. Варна, причинил на Б. Н. Т. лека телесна повреда, изразяваща се в счупване на 9 и 10-то ребра с незначително разместване, контузия на гръдния кош, кръвонасядане и травматичен оток в лявата гръдна половина, кръвонасядане в областта на лявото рамо, контузия и кръвонасядане в областта на пояса, травматичен оток и ожулване по окосмената част на главата, кръвонасядане по кожа и лигавица на долната устна, счупване на изкуствена корона на втори долен десен зъб.

От обективна страна с деянието са засегнати обществените отношения, осигуряващи телесната неприкосновеност на хората. Изпълнителното деяние се изразява в действия на подсъдимия К., насочени към нанасяне на телесно увреждане на пострадалото лице.

Субект на престъплението: пълнолетно вменяемо физическо лице.

От субективна страна деянието е извършено от подс. К. при условията на пряк умисъл - подс. К. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване. Действията на подс. К. са били насочени към причиняване на телесни увреждания на пострадалия Т., като умисля на подс. К. обхваща именно нанасянето на телесна повреда на пострадалия.

Причини за извършване - лоши човешки взаимоотношения, породили неоправдана агресия.

При определяне на наказанието на подсъдимия на първо място съдът съобрази, че приложението на разпоредбата на чл.78а от НК е задължително, предвид наличието на установените в тази норма предпоставки.

За да определи размера на административното наказание глоба по отношение на подсъдимия, съдът взе предвид чистото му съдебно минало, което представлява смекчаващо отговорността обстоятелство.

Отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не констатира.

Съдът прецени че степента на обществена опасност на конкретното деяние е под средния размер, предвид на факта, че се касае за сравнително кратък интензитет на

извършване на престъплението и отчитайки установените влошени взаимоотношения във времето по повод на имуществени спорове.

Гореизложените смекчаващо отговорността обстоятелство, както и степента на обществена опасност на конкретното деяние мотивираха съдът да наложи на обв. Гунчева наказание от вида “Глоба” в размер на минимално предвидения в чл.78а от НК, а именно: ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева.

По този начин и с това наказание съдът счита, че ще бъдат изпълнени целите на генералната и специална превенция.

По предявеният граждански иск:

След като взе предвид, че от доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че на 28.04.2019г. в гр. Варна, причинил на Б. Н. Т. лека телесна повреда, изразяваща се в счупване на 9 и 10-то ребра с незначително разместване, контузия на гръдния кош, кръвонасядане и травматичен оток в лявата гръдна половина, кръвонасядане в областта на лявото рамо, контузия и кръвонасядане в областта на пояса, травматичен оток и ожулване по окосмената част на главата, кръвонасядане по кожа и лигавица на долната устна, счупване на изкуствена корона на втори долен десен зъб, съдът прие, че гражданският иск е доказан по основание.

По отношение размера на нанесените неимуществени вреди съдът взе предвид, че в резултат на деянието по чл.130 ал.1 от НК тъжителят е претърпял в значителна степен болки и страдания. За същия, посредством показанията на свидетелите Т. П. и Т.а, се установява, че е бил лишен от възможността да упражнява професията си в рамките на седмица, до десет дни и в този смисъл е претърпял вреди.

Воден от горното, съдът определи по справедливост възмездяване в размер от 1500 лева, ведно със законната лихва от деня на увреждането и отхвърли предявения граждански иск в останалата му част до предявения размер от 10 000 лева .

С присъдата съдът осъди подсъдимия да заплати държавна такса върху уважения размер на гражданския иск в размер на 60 лева в полза на Държавата, както и направените по делото разноски в размер на 300 лева, в полза на Държавата, по сметка на Районен съд - Варна .

Водим от горното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: